

JÕULUPÜHADE ÖÖMISSA

(Esimene lugemine Js 9:1-3)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees nii, nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt – tema sundija vitsa oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil. Sest laps on meile sündinud, Poeg on meile kingitud. Valitsus on pandud tema õlgadele ja temale on antud nimeks: Imeline Nõuandja, Vägev Jumal, Rahuvürst. Tema valitsus on suur ja rahul ei tule lõppu Taaveti trooni ja tema kuningriigi üle, et rajada ja kinnitada see õigluse ja jumalakartuse peale. Jah, Vägede Issanda ind teeb selle teoks nüüdsest peale ja igaveseks. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 96:1.3. 4-5. 7-8. 9-10ac R:7)

R: Täna on meile sündinud Lunastaja.

Laulge Issandale uus laul!

Laulge Issandale, kogu maailm!

Kuulutage rahvaste seas tema kirkusest,
kõikidele rahvastele tema imetegudest.

R:

Tõesti, Issand on suur ja kõrgeks kiidetav,
tema on kardetavam kõikidest jumalatest.
Sest kõik rahvaste jumalad ei ole jumalad,
kuid Issand on teinud taeva ja maa.

R:

Tunnistage Issandat, kõik rahvahõimud,
tunnistage Issanda au ja väge.

Tunnistage Issanda nime kirkust,
tooge ande tema õuedele.

R:

Kummardage Issandat pühas ehtes,

tema palge ees värisegu kõik maailm.

Kuulutage rahvastele: Issand on kuningas,

Tema mõistab rahvaile kohut õiguse järgi.

R:

(Teine lugemine Tt 2:11-14)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Tiitusele:

Jumala arm on ilmunud selleks, et kõik inimesed võiksid saada päästetud. Tema juhatab meid jätma maha jumalakartmatu elu ja selle maailma himud ning elama mõistlikult, õiglaselt ja jumalakartlikult, kui me ootame oma õndsas lootuses tõekssaamist – meie suure Jumala ja Lunastaja Jeesuse Kristuse auhiilguse ilmumist. Tema tõi iseenese ohvriks meie eest, et meid vabastada kõigest väärist ja puhastada meid enesele pärisrahvaks, kes oleks innukas tegema häid tegusid. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Suur rõõm on kogu maailmas,

täna on meile sündinud Lunastaja, Jeesus Kristus. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 2:1-14)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal sündis, et keiser Augustus andis käsu kõik oma riigi elanikud maksude pärast üle lugeda. See oli esimene üleskirjutamine Süüria maavalitseja Quiriniuse ajal, ja kõik läksid end kirja panema, igaüks oma linna. Sellepärast läks ka Joosep Galileamaalt, Naatsareti linnast üles Juudamaale, Taaveti linna, mida hüütakse Petlemmaks, sest tema oli Taaveti soost ja kojast. Ta läks end kirja panema ühes oma kihlatud naisega, kes ootas last. Aga kui nad seal olid, jõudis kätte päev, mil Maarja pidi maha saama. Ja ta tõi poja ilmale, oma esimese lapse, mähkis ta mähkmetesse ja pani sõime, sest seal paigas polnud üheski majas nende jaoks ruumi. Seal lähedal olid karjased õitsil. Nad valvasid kordamööda oma karja. Ja Issanda ingel ilmus neile ja Issanda auhiilgus säras nende ümber. Nad olid täis kartust, kuid ingel ütles neile: "Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis on kogu rahvale: teile on täna Taaveti linnas sündinud Lunastaja – Jeesus Kristus. Ja see olgu teile märgiks: te leiate lapsukese sõimes magamas". Ja äkitselt olid inglisa taevased väehulgad, kes kiitsid Jumalat lauluga: "Au olgu Jumalale kõrges ja maa peal rahu inimestele, kellest temal on hea meel."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: “Mida te olete läinud kõrbesse vaatama? Pilliroogu, mida tuul kõigutab? Või mida te tahtsite näha? Inimest peeneis rõivais? Vaata, need, kes kannavad peeneid rõivaid, on kuningate kodades! Või miks te olete välja läinud?...” (Mt 11.7-9) Need sõnad ütles Jeesus rahvale Ristijast Johannesest, kuid samahästi kehtivad need tema enda kohta.

See paneb ka meid endalt küsima: keda me oleme tulnud otsima, keda otsime meie? Sest need, kes kannavad peeneid rõivaid ja kalleid kingi, elavad jätkuvalt kusagil superriikaste villades või kuninglikult kallites apartementides. Kui me aga tuleme neil päevil kirikuisse jõulujumalateenistustele, siis hoopis teistsuguse rikkuse ja auhiilguse pärast kui maised varandused. Ning isegi kui me teeksime oma jõulusõime puhtast kullast ja õled peeneimast siidist, siis jäävad need ikka meenutama seda püha ööd vaeses Petlema tallis, kui maailmale sündis Lunastaja... Me palvetame: Kyrie eleison...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, miks pidi see toimuma just nii? Miks on see maailm justkui pea peale pööratud? Oleks ju olnud loomulik, et Looja Jumala enda poeg oleks sündinud kõige uhkemas kuningakojas – inimkond pidanuks näitama inimesekssaanud Jumalale üles oma suurimat austust ja külalislahkust. Kuid me teame, et nii see ei juhtunud, ja kõik oli justkui nimme vastupidi – Jumala Poeg tuli ilmale tallis, sest inimeste jaoks püstitatud hoonetes polnud temale kohta.

Ka edaspidi läks kõik üle raskuste: püha perekond pidi põgenema Egiptusse paranoilise valitseja Heroodese eest, kes tappis oma arvatava võistleja kõrvaldamiseks kogu regiooni poisslapsed. Kuningakoja asemel kasvas Jeesus üles vaese puussepa kasinas ulualuses, Rooma impeeriumi kolkaprovintsis, juudina galilealaste hulgas – sisuliselt võõra rahva keskel. Veel enne kui ta alustas oma avalikku tegevust, oli tal kõrbes kohtumine kuradiga, kes pakkus talle võimu kogu maailma üle, kui ta teda kummardab – justkui oleks maailm tõesti kuradi oma! Siis ainult napid kolm aastat rändamist vaid väheste poolehoidjate saatel – enamasti keset vaenulikult häälestatud maailma –, ning lõpuks hukkamõist ja ristilöömine. Nii kulges elutee, mis oli sellel maailmal oma inimesekssaanud Loojale pakkuda... See on maailm, kus me elame.

Millele me peaksime siis keskenduma jõulupühal? Miks peaksime me rõõmustama Lunastaja sündimise üle? Ennekõike selleks, et tunnetada religioosse inimeseksolemise põhitõde: väljapääs on olemas, inimene ei ole ainult maine olevus ja tema elu ei ole ummiktänav. Paraku kui me süveneme

detailidesse, siis asendub rõõm peagi murega – või täpsemalt, terve mõistuse surve peaks rõõm asenduma murega selle üle, kas meie käitumine vastab nendele reeglitele, mis Jeesus on meile nii oma sõnade kui eeskujuga õpetanud? Kas pole me oma tegudega ise seda Jeesuse poolt avatud väljapääsu sulgenud? Muret peame kandma selle pärast, kas me elame ikka selgelt nende põhimõtete järgi, ilma et iga moraalne tuulehoog – poliititehnoloogia või moeröögatus – meid pilliroona vastu maad painutada suudaks?

Ei tahaks, armsad õed ja vennad, ka mina ei tahaks täna rääkida muust kui rõõmust, kuid eks me tunneme seda maise maailma ängistust, mis kord Jeesusele osaks sai, tänapäeval ka omal nahal. Energia kokkuhoiu nimel tuleb meil elada harjumuspärasest külmemates eluruumides ja me peame lugema sente, et ots otsaga kokku tulla; me teame, et Euroopas käib suur sõda, kus inimesed peavad iga päev kartma oma elu pärast ja taluma uskumatut viletsust. Kuid võibolla viib just see ängistus meid jõulusõime sügavama sõnumi juurde ja annab meile lootust, et lahendus on olemas, et selle nimel tasub võidelda, selle nimel tasub tööd teha.

Maailma parandamine algab meist enestest ning saab teoks Jumala ja inimeste koostöös. Selle jaoks sai Jumal inimeseks ja elas inimeste keskel, et meie saaksime tema sarnaseks. See on meie kindel usk ja lootus. Aamen.

Soovin kõigile lugejatele häid Jõulupühi!